

Sečti všechny dary

Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo... (2K 9,8)

Před 11 lety obdržela sestra Jana Hejzlarová Cenu Olgy Havlové. Na internetu si o ní můžete přečíst, že navzdory své dlouhodobé vážné nemoci deset let pomáhala Domovu sv. Karla Boromejského v Praze, a to i poté, co odešla do starobního důchodu. Vybudovala Denní stacionář pro seniory a věnovala se ergoterapii. „S Boží pomocí mnohé darované vracím zpět,“ říkala a já jsem si vzpomněl, že svým často nepokojným klientům s Alzheimerovou nemocí radívala, aby spolu s ní počítali dary. Nepochybně se inspirovala písní ze starého kancionálu, kde se v první sloce a refrénu zpívá:

*Když kol tebe zuří moře zbouřeno,
a ty smutný pláčeš, že vše je ztraceno,
sečti všechny dary, které Pán ti dal,
a v tvém srdci zazní nová píseň chval.*

*Sečti dary, které Pán ti dal,
sečti dary, které už jsi vzal,
sečti dary, v nichž ti požehnal
a v tvém srdci musí zaznít píseň chval.*

K tomu bych nás rád všechny pozval také. Počítejme všechny dary navzdory našim hendikepům, slabostem, mindrákům, věku a někdy silnému pocitu nespokojenosti. Evidujme dary

Jana Hejzlarová

navzdory přesvědčení, že věci v našem životě i v církvi by měly být jinak a lépe. Pojmenujme všechny dary, které nám Pán dal, navzdory tomu, že nám už v mnohém ujel vlak, nic se nevrátí, leccos nám chybí, hodně jsme toho ztratili a jsme možná oprávněně nespokojení a neklidní křesťané. Přesto, a právě proto, sečtěme dary, které Pán nám dal.

Je to ohromná výzva otevřít oči i duchovní zrak a nejlepší rada, jak nežít ve snech, ale v pravdě, realitě víry, a především trávit život ve vděčnosti, a ne v naříkání. Je to jedinečný způsob, jak rozezvučit ve svém srdci radostnou chválu Bohu.

Začít můžeme u nejprostších a přitom nesamozřejmých věcí, sčítejme jeden dar za druhým: voda, potraviny, oblečení, boty, bydlení, škola, práce, 75 let trvající mír v zemi, relativní zdraví, dobré zdravotnictví...

Pokračovat bychom mohli ve vyjmenování vztahů: rodina, rodiče, sourozenci, děti, přátelé, kolegové a kolegyně, sousedé, bratři a sestry v církvi...

Ve výčtu darů by nemělo chybět: literatura (nejen Bible), hudba všech žánrů, výtvarné umění jako jsou obrazy, fotografie, sochy, architektura (máme krásnou modlitebnu), divadlo a film se skvělými herci, kteří nám ukazují život, odhalují naše nitro i emoce a jiné světy...

Určitě musíme započítat moderní technologie, které nám slouží, a my je také bereme z ruky Boží: digitální přístroje, špičková diagnostická lékařská zařízení, farmaka, všechny moderní komunikační prostředky...

Zapomenout samozřejmě nemůžeme ani na talenty a schopnosti: co všechno jsme dostali darem po předcích, jako je nadání na jazyky, hudbu, matematiku, manuální zručnost atp. Když bychom v genealogii postupovali dozadu, dostali bychom se nakonec až k samotnému Stvořiteli.

A na konec musíme mluvit o darech milosti, darech Ducha svatého, které Bůh dává každému křesťanovi, kdo v něho uvěří, aby těmito dary sloužil druhým. Už ze samotné podstaty slova charisma (dar milosti) je jasné, že žádné z nich není výsledkem mimořádné schopnosti člověka, dlouhých modliteb ani jedinečné duchovní dispozice, zvláštní zbožnosti či vysoké mravní kvality. Dar je dar, pouhá milost Boží a ten, kdo je obdarován, ho má proto, aby skrze něj sloužil druhým, a ještě mu přebývalo pro každé dobré dílo.

Takže, sečti dary, které Pán ti dal...

Bronislav Matulík

Prožili nelehký, ale krásný život

Vzpomínka na misionáře Tomáše a Caroline Graumannovy

Nejdřív jsme se poznali s Tomem. Bydleli jsme krátce v Trutnově a jednoho večera zazvonil zvonek u našich dveří. Můj muž byl zrovna na stanici, takže jsem byla doma jen s dětmi a nikoho jsem nečekala. Ale otevřela jsem. Za dveřmi stál bratr Jaroslav Kratka a s ním bělovlasý muž s bílými vousy. Bratr mi muže představil jako amerického misionáře Toma Graumanna. Chvilí jsme si popovídali a oba odešli. Ale pozvala jsem Toma, který bydlel v Trutnově v podnájmu a učil tam angličtinu, aby přišel do shromáždění a pak u nás zůstal na oběd.

Povídali jsme si dlouho, vyprávěl o svém životě, o tom, jak zůstal jediný z rodiny naživu, protože ho rodiče včas odeslali do Skotska, kde pro něj vyjednal pobyt v domácnosti dvou sester Nicolas Winton. Bylo pro mě těžké poslouchat jeho příběhy – sami jsme měli malé děti a představa, že je samotné někam odešlu, byla opravdu nepředstavitelná. A pak jsme se dozvídali další informace. Jeho mladší bratr byl v době odjezdu vlaku do Velké Británie nemocný, rodiče ho chtěli poslat dalším vlakem, ale ten už nejel. Jeho jméno stejně jako jména rodičů jsou zapsána na stěně Pinkasovy synagogy. Tomovo dětství bylo tedy poznamenáno celou řadou ztrát, a to především těch nejbližších vztahů, domova, jistot...

Ale Tom byl šťastný člověk. Oženil se se skvělou ženou, kterou poznal během své misijní práce na Filipínách. Oba s darem evangelistů udělali spoustu skvělé práce, vychovali dvě své a dvě adoptované děti a i na důchod ještě vyrazili sloužit Pánu Bohu do Tomovy rodné země – Československa. Tom miloval svou rodinu, na návštěvy s sebou nosil alba s fotkami, pro svá vnoučata pletl ponožky a svetry, hodně a rád o nich mluvil. Nezatrpnul, nikdy ani nenaznačil, že ho Pán Bůh připravil o to, co by dětem být vzato nemělo, ale sloužil radostně, pokojně a s neochvějnou vírou. Pro mě byl mimořádně důležitý také proto, že jsem se přestala bát mluvit anglicky. Mluvil pomalu, zřetelně a snažil se za všech okolností porozumět, co chci říct.

Caroline, Tomova skvělá žena, brala věci vážně. Sloužili v České republice, tak se učila česky. Tom zapomněl, tak se učili spolu. Caroline měla kazetu s výukou češtiny v přehrávači, utírala nádobí a donekonečna opakovala česká slovíčka a fráze. Občas u nás zůstávali na návštěvě po shromáždění, když se pak odstěhovali z Trutnova, jezdili k nám třeba na víkend, a tehdy jsem viděla něco, co jsem do té doby taky neznala. Caroline si zvykla už na Filipínách velmi šetřit a využívat všechno. Když jsem vařila špagety k obědu a cedila z nich vodu do dřezu, říkala – ta voda se dá ještě využít

k uvaření zeleninové polévky! Vždycky si na to vzpomenu. Vždycky pozdě, až už mám polévku uvařenou. Ale možná i nás jednou nouze o vodu přinutí přemýšlet, jak s ní moudře hospodařit. Byla pro mě vzorem toho, jak se dá žít skromně, jak člověku stačí málo a přesto může být šťastný, protože podstatné věci mu nechybí.

Tom a Caroline se našli, prožili nelehký, ale krásný a láskyplný život a odešli letos ke svému Spasiteli jen pár týdnů po sobě. Zůstanou v mém srdci, protože se v určité době stali součástí i našeho života. Třeba se i mně jednou povede přecedit těstoviny a uvařit polévku...

Jana Matulíková

Dary Ducha svatého

Nedělní kázání po Letnicích o darech milosti od 9.30 hodin

Začnu velmi osobně. Když jsem v Brně prožil zvláštní zkušenost naplnění Duchem svatým v ilegální letniční církvi, vzbudilo to tehdy v našem sboru Církve bratrské pochopitelný neklid. Tehdejší správce a zároveň předseda Rady CB kazatel Jan

Urban ale udělal nejlepší věc, jakou mohl, pozval k nám do sboru na několik dní vynikajícího teologa Ľudovíta Fazekaše z Levíc. Ohnivého kazatele a zároveň ohromného znalce Bible, respektovaného u nás i v zahraničí, kterému nechybělo nadšení. Právě jeho vyučování o Duchu svatém, otevírání Písma a vysvětlování pojmů, jako je křest Duchem, naplnění, zmocnění, pomazání atp. pomohlo nejen sboru, ale i mně. Na tohoto kazatele jsem si nyní vzpomněl v souvislosti s texty Nového zákona, ve kterých se píše o darech milosti, řecky *charismatech*. Konala se teologická konference, stál za naší kazatelnou a hřímal: „Potrebujeme bager, a nie len lopatu!“ Tím bagrem myslel právě dary Ducha svatého, které pomohou s větší účinností v tomto světě a v církvi sloužit. Aký bager mal ujo Ľudo na mysli? Najdeme ho v Pavlových i Petrových epištolách, a není jen jeden:

Dar prorockého slova, dar služby, dar učiť, dar povzbuzovať a napomínať, dar dávání, dar vedení, dar péče o trpící, dar slova moudrosti, dar slova poznání, dar víry, dar uzdravování, dar působení mocných činů, dar rozlišování duchů, dar mluvení jazyky, dar vykladu jazyků, dar povolání za apoštoly, dar povolání za proroky, dar povolání za zvěstovatele evangelia, dar povolání za pastýře a učitele, dar kázat a zvěstuje slovo Boží, a opět dar služby...

To jsou charismata a jsou církvi dána, aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Tak to alespoň napsal apoštol Petr v souvislosti s dary milosti. A o to musí jít i nám nejen v červnu, kdy budeme o nedělích otevírat apoštolské listy a zvěstovat štědrého Boha, který dává z milosti své dary, jak sám chce.

7. 6. 2020 v 9.30 hod.	Máme rozličné dary podle milosti <i>Radislav Novotný</i>	Ř 12 (12,4–8)
14. 6. 2020 v 9.30 hod.	Dary k budování církve <i>Bronislav Matulík</i>	Ef 4 (4,7–16)
21. 6. 2020 v 9.30 hod.	Usilujte o vyšší rady <i>Pavel Černý</i>	1K 12 (12,4–11)
28. 6. 2020 v 9.30 hod.	Každý ať slouží druhým darem milosti <i>Bronislav Matulík</i>	1Pt 4 (4,7–11)

Vrátím-li se ještě ke kazateli Fazekašovi, vedl nás k otevřenosti Duchu svatému. Ne k tomu, abychom si vybírali dar, který chceme, a potom je jako děti stojící u výkladní skříně hračkářství po nebeském Tatínkovi vyžadovali. Naučil nás pokorně a ve veliké víře očekávat, k jaké službě nás Bůh povede, a pevně důvěřovat, že nás k ní pak vybaví nejen lopatou, za což se máme modlit. Protože nakonec není důležitý nástroj, ale to, co se má vykonat. Neboť k čemu lopata nebo bager, kdyby nebylo do čeho kopnout?!

Bronislav Matulík

Dětské bohoslužby v červnu

Po ranních budou následovat bohoslužby pro rodiny s dětmi v 11.00 hodin

Na červen připravujeme dvě nedělní bohoslužby. První začne v 9.30 hodin, tématem budou dary Ducha svatého, končit bude po 50 minutách. Po krátké přestávce na vyvětrání a dezinfekci prostor budou od 11.00 hodin následovat bohoslužby pro rodiny s dětmi. Tématem budou Ježíšova obrazná kázání.

7. 6. 2020 v 11.00 hod.	O chlebu <i>Radislav Novotný & učitelé besídky</i>	J 6,32–34
14. 6. 2020 v 11.00 hod.	O ztraceném penízi <i>Bronislav Matulík & učitelé besídky</i>	Lk 15,8–10
21. 6. 2020 v 11.00 hod.	O dvou synech <i>Pavel Černý & učitelé besídky</i>	Mt 21,28–32
28. 6. 2020 v 11.00 hod.	O dvou stavitelích <i>Bronislav Matulík & učitelé besídky</i>	Mt 7,24–27

Při prvním setkání se děti od Radka Novotného něco dovědí o Večeři Páně, při dalším se naučí písničku od Tomáše Najbrta a v dalších si zahrají divadlo s Petrou Veselou a Arjanou Shameti. Vždycky se bude hodně zpívat, uslyší slovo Boží, svědectví ze života některých učitelů besídky a třeba si i zahrají nějaký kvíz či hru. A když někdo ráno nestihne přijít v 9.30 hodin, jistě se může zúčastnit programu pro naši nejmladší sborovou generaci.

Bronislav Matulík

Svědectví v čase koronaviru

Jak se daří lidem v jarním čase 2020

Arjana Shameti

Počáteční panika o nebezpečném viru způsobila moji zvýšenou fyzickou aktivitu. Nemohu pracovat s dětmi ve výtvarných kurzech, nemohu hrát divadlo ani na jevišti, ani v nemocnicích, zrušili jsme výstavy, nemůžeme nikoho pozvat.....

Tedy odjeli jsme na chalupu do Podkrkonoší. Prázdnými silnicemi jsme si svištěli krajinou. Stejnou cestu jsem jezdila s rodiči ve francouzském automobilu Simca v roce 1965 za stejné atmosféry prázdných silnic. Úžasný pocit!

Ve vsi nás „přivítali“ dříve přátelští sousedé způsobem, jako bychom byli malomocní. No nic, okolo nás byla úžasná příroda a kopce. Jediným pohledem na krajinu plnou krásy jsme zprávy i sousedy úplně vymizíkovali z mysli.

Ráno jsem se sebrala a na několik hodin zmizela v lesích a kopcích podkrkonošských. Doprovázela mne Elišava, tedy Eliška, což je můj milovaný lovecký irský setr.

Dovedete si představit, jak jsme byly šťastné uprostřed jara v přírodě na dobu neurčitou?

Krása střídala Nádheru!

A tak to bylo každý den.

Ráno jsme si s manželem přečetli jedno kázání od katolického faráře Bendy. Zbuzanští farníci mu vydali soubor jeho nejhezčích nedělních promluv. A stojí za to!

A pak jsem vyrazila nekompromisně a ostře do kopců.

Bylo třeba se vrátit do Prahy, inu povinnosti: dvě velké výstavy

Ach jo! V Praze jsem dvakrát přeskládala šatník, v kleku vydrhla koupelnu, běhala se psem, studovala ivrit... a posílala si se svými příbuznými a přáteli ze všech koutů světa vtipy na celou tu koropaniku.

Začali mi volat zoufalí rodiče, jestli bych neotevřela kurzy pro děti a neobešla vládní rozkazy.

Představa disentu mě okamžitě nadchla! Nikdo nebyl nemocný, tak jsem kurzy otevřela k obrovské radosti rodičů i dětí. Štěstí všude!

Ondra, náš nejmladší syn, dostal home office, a tak sedl na motorku a jel vyprázdněnou Evropou z Londýna do Prahy. Další velká radost, že se všichni sejdeme a budeme mít na sebe konečně čas.

Pak mi zavolala Ivanka Bauerová a můj radostný privátní disent, jarní příroda, slunce, mraky..., jakoby rozpustily svoje barvy. Všechno zmizelo, jako když skončí představení v divadle.

Zůstaly jen modlitby za život Markéty. Bůh měl však pro Markétu připravenou jinou cestu, cestu domů.

Viděly jsme se s Ivankou a bylo to jedno z takových vzácných setkání, nebyly jsme totiž samy.

Minulý týden manželův nejbližší spolupracovník Štěpán, mladý hodný kluk, úžasný makáč, sportovec..., spadl z kola.

Leží v nemocnici s poraněným 3. obratlem, je prozatím úplně ochrnutý, a tak se modlíme, aby se dokázal nadechnout, modlíme se za jeho život a za to, abychom mu mohli říci: „Ahoj, ty starý brachu, to jsme rádi, že jsi zas mezi námi!“

To jsou moje zážitky z jara 2020.

Mirek Beran

Současná doba, doba koronavirová, nás všechny dost zaskočila, nikdo z nás ji nečekal! Přišla jako blesk z čistého nebe. Přivedla nás do izolace od okolního světa! Nemoc pokořila téměř celou planetu. Umřelo již několik set tisíc lidí. Množí se i názor, zda to není jakési Boží napomenutí za náš způsob života, za naši pýchu, totiž že můžeme všechno, a že „ono to nějak dopadne“! Na prvním místě je ve všem ekonomika a té podřídíme vše, jen ať se máme dobře. A Pán Bůh si už možná řekl „...a dost člověče! Kam kráčíš, kam spěcháš, co ještě vymyslíš, abys snad zničil vše kolem sebe?“

Vzduch už nedá téměř dýchat hlavně ve městech. Lidé utíkají za bydlením ven z měst. Voda, moře, oceány už nejsou tak čisté jako dříve a podobné je to i s našimi mezilidskými vztahy. Všichni jsme zahledění jen do sebe a už málo se díváme na druhého. V mnoha rodinách, a to i v našich rádobě křesťanských, jsou vztahy, které se Pánu Bohu vůbec nelíbí! Milujeme bližního svého jako sebe samého? Kde hledat příčiny tohoto chování? Opustili jsme Boha a našli jsme si ho v něčem nebo

někom jiném? Bojíme se, že se nám a našim dětem nepovede dobře? Málo se obětujeme pro druhého!

Kam spěcháme? Proč „trávíme“ planetu ze všech stran? Doba asi nejde zastavit, vrátit se do časů našich pradědů, kdy se jedlo zdravě, dýchal se čistý vzduch, voda byla čistá a zdravá! Nyní, když nemůžeme chodit do shromáždění, nám Pán Bůh chybí víc jak kdy jindy. Buďme rádi, že máme naše pastýře, kteří se snaží být s námi v blízkosti, být s námi v kontaktu přes internet, telefon apod.

Na druhou stranu možná tato doba přivede do našich lavic i některé nové lidi, nové bratry a sestry, kteří si nás v této době našli na internetu a budou se chtít podívat do Soukenické 15 a obecnství s námi pocítit v reálu. Modleme se i za ně, za hledající! Modleme se taky za vládcy a mocné tohoto světa. Modleme se upřímně za uzdravení, za nemocné, za potřebné a více taky jeden za druhého.

Květa Plichtová

Musím se přiznat, že se mám dobře. Pán Bůh mi dopřává spoustu lásky na této zemi a také čas, který jsem si ani nepředstavovala. Vždyť už je mi devadesát pryč a pořád jsem tady. Někdy přemýšlím, čím jsem si zasloužila tolik lásky, které se mi dostává od lidí kolem mě. Nějak na mě asi nedoléhá stres či panika z pandemie. Kolem sebe sice mám lidi, kteří se bojí, ale já si to nepřipouštím. Už jsem toho zažila hodně, a tak si spíš kladu otázku, co je ještě mým úkolem, že mě tady Pán Bůh nechává. A tak se snažím svědčit o něm třeba zaměstnancům tady v budově. Taky se modlím za svou rodinu pokrevní i sborovou. Taky děkuji za všechny, které mi Pán Bůh posílá a kteří mě zahrnují láskou a pozorností. Koronavirus je zkrátka moc malý Pán, aby mi jakkoliv zastínil radost z Kristova spasení a výhled na Boží království!

Petruše Němcová

Protože jsme senioři, zas tolik se nás ta doba nedotkla. Jsme rádi doma, stejně bylo venku stále zima. Děti nám nakupovaly, sledovali jsme zprávy v televizi, zvláště já jako zdravotnice.

Sice jsme se s dětmi nemohli stýkat osobně, ale zase jsme ocenili dnešní možnosti komunikace. Máme na WHATSAPPU společnou skupinu: my, děti a jejich partneři, dospělé vnučky a vnuci. Bylo to úžasné, jak jsme byli po celý den ve spojení více než normálně. Byli jsme rozeseti na mnoha místech a světadílech: Praha, Ústí, Jablonec, Frankfurt, Singapur, Krakow, Lausanne.

Mohli jsme sdílet bolest nad onemocněním a smrtí Markéty ve zprávách a modlitbách, vzpomínkách i fotkách.

Další rodinné úmrtí nás také spojovalo, podpírali jsme se na modlitbách. Také jsme děkovali, že díky karanténě mohli být její nejbližší s ní doma. Ale bylo těžké, že jsme nemohli na návštěvu a rozloučit se.

Když se naše Esterka nemohla dostat z Ukrajiny, modlili jsme se za ni, hledali pomoc, radili a pak jásal nad šťastným příletem. Vnuk Jonatan měl mít půlroční praxi v Singapuru, ale po měsíci hotely zavřeli a neměl práci. Také jsme společně prožívali, jestli se mu podaří vrátit domů. Bůh naše modlitby vyslyšel a už je zase doma mezi svými.

Vnuk Mickael se také šťastně dostal ze Švýcarska do Prahy, ale museli odložit svatbu o rok, protože by nemohli přijet jeho zahraniční přátelé.

Věřili jsme, že jsme všichni v Boží péči, ale přece jenom jsme měli o ty naše milé obavy. Proto jsme vděčně přijímali, že spolu můžeme mluvit i na tu dálku a vidět se. Všechno i zlé, co prožíváme, může sloužit i k dobrému. Díky, Pane, že naše životy jsou ve tvých rukou!

Připravila Petra Veselá

Svátost online

Svatá večeře Páně v době koronavirové krize

V době několikatydenní izolace či přímo karantény, způsobené pandemií, se stále naléhavěji objevovala touha po přijímání svaté večeře Páně. Starší v některých sborech se dotazovali, zda není nějaká cesta, jak umožnit slavení eucharistie v době zákazu konání bohoslužeb. Internetové bohoslužby se rozběhly a ukázalo se, že jsou nedokonalou, ale přece jen jistou náhradou církevních shromáždění. Prostřednictvím elektronických komunikačních prostředků k nám přichází čtení i kázání Božího slova, slova i melodie duchovních písní, modlitby i sborová oznámení. Co ale udělat, aby bylo umožněno také slavení Večeře Páně? Pro některé bylo těžké tuto Kristovu svátost postrádat.

Nejdříve se ozývaly ojedinělé hlasy některých členů staršovstev s dotazem, zda by nebylo možné slavit „po domech“ s odkazem na praxi prvotní církve. Nejdříve se mi zdálo absurdní, aby se slavilo v jednotlivých domácnostech a bez společenství celé místní církve. Nouzový stav se protahoval a povolení bohoslužeb nepřicházelo. Slyšeli jsme, že takovéto izolace církev nezažila za posledních 100 let. Není tato situace v něčem podobná situaci prvotní církve? A jak to vypadalo tenkrát? Ve Skutcích apoštolů 2,46 je napsáno: „po domech lámali chléb, a dělili se o jídlo s radostí a upřímným srdcem“. Bylo to po jednotlivých domech a jistě pod dohledem apoštolů a starších sboru. Nelze dnes propojit pastora sboru s jednotlivými domy prostřednictvím videopřenosu?

Nakonec se tato eventualita v dané situaci vyzkoušela. Nouzová situace si žádá nouzová řešení. Je jasné, že internet nemůže nahradit společné setkání tváří v tvář, ale je to jistá náhrada. Naučili jsme se za poslední týden konat pracovní porady, a dokonce vyučovat prostřednictvím internetu. Proč nepoužít analogický způsob také pro slavení svaté Večeře Páně?

Kazatel a členové staršovstva dali souhlas, lidé jednotlivých křesťanských domácností byli vyzváni, aby si připravili chléb a kalich s vínem. Kazatel vedl slavení eucharistie stejným způsobem jako při nedělní bohoslužbě a ti, kteří chtěli přistupovat a přijímat tuto vzácnou Kristovu svátost, se mohli zúčastnit.

Prvotní církve se zrodila na půdě Starého zákona. Při slavení hodů beránka – sederové večeři, kdy předsedal společnému stolu otec rodiny. Role otce byla tehdy důležitá a zodpovědná. Slavení svaté Večeře Páně v době koronavirové krize vložilo

novou zodpovědnost na otce rodin, aby se doma ujali podávání chleba a vína. Zároveň to nebyla individuální akce, protože slavení bylo vedeno Božím slovem, modlitbami i známými gesty společného vysluhování.

Překvapilo mě, že podobné nouzové slavení eucharistie proběhlo na Velikonoční neděli v televizi vysílané bohoslužbě reformované církve v Budapešti. Celou záležitost tam projednalo předsednictvo církve a pověřený biskup slavil s dalšími 8 lidmi na obrazovce a svými slovy vedl celou bohoslužbu tak, aby lidé mohli přijímat ve svých domovech. Je zajímavé, že reformátor Jan Kalvín ve své Instituci píše, že „svátosti jsou pro nás účinné pouze tehdy, pokud jejich služba živí, posiluje, zbohacuje pravé poznání Krista tak, že můžeme být co nejúplnější a zároveň užívat Kristovo bohatství.“

A Kalvín pokračuje: „A pokud se zdá neuvěřitelné, že nám Kristus dává své vyživující tělo na takovou vzdálenost, vzpomeňme si, jak tajemná síla Ducha svatého prostupuje všechny naše smysly a jak hloupé by bylo měřit tuto nekonečnost našimi mírami. Pokud to naše mysl nedokáže pochopit, vezměme to vírou: Duch svatý spojuje s realitou to, co je odděleno vzdáleností... Kristovo tělo a krev, svaté společenství, skrze Krista prostupuje naše životy tak, že dokonce proniká až do morku kostí.“ Jako by se Kalvín trochu dotkl našeho dnešního problému. Kristus

je na pravici Boží, ale přitom se nám při slavení svaté Večeře viditelně dává. Pro něj jistě není problémem ani vzdálenost mezi místem slavením církve představované kazatelem a jeho spolupracovníky a ostatními, kteří zároveň přijímají ve svých domovech. Současná technika umožňuje, byť nedokonale, ale přece jen jistě společenství církve na různou vzdálenost. Jestli je Bůh ve svém Duchu všudypřítomný, potom může být zároveň v kostele i v našich domovech.

Je jasné, že se jedná o nouzové opatření, které je jistou náhradou společenství, kdy slavíme společně tvář v tvář, vyznáváme svou víru a své hříchy, zdravíme se pozdravem pokoje, přijímáme odpuštění a vzýváme Ducha svatého, který nás spojuje s Kristem i s celou církví na tomto světě. Jistě si budeme vážit plného společenství, až nám bude opět umožněno se bez překážek setkávat.

Pavel Černý

Druhá svatba v čase omezení

Jana & Bořivoj Melicharovi byli oddáni 1. 5. 2020

Legrace není nikdy dost!

Mateřská rubrika aneb mamí povídej...

Jako maminky trávíme se svými dětmi spoustu času. Od miminek po dospělé, je to pěkná jízda, a každé období má něco do sebe. Když už se batolata rozpovídají, často to stojí za to! I dospívající děti dokážou své okolí totálně rozložit, a to v tom dobrém i špatném slova smyslu. Zkrátka občas by člověk vyskočil z kůže, a jindy se počůral smíchy. A protože teenageři by s námi asi už nepromluvíli, kdybychom zveřejnili jejich humorné výroky, tak vás zveme k počtení těch roztomilých hlášek našich nejmenších.

Z deníčku rodiny Novotných

Psal se rok 2012, Karolínce bylo tehdy 5 let, byla zima, prosinec, dva dny před Vánoci. Po obědě šla Karolínka nacvičovat divadlo s prstovými loutkami pro svého malého brášku a samozřejmě pro maminku a tatínka. Pak nás všechny zavolala. V pokojíku byly nachystané židličky pro všechny a každý z nás dostal vstupenku. Pohodlně jsme se usadili a Karolínka začala: „Žil jednou jeden král, královna už zemřela, a tak žil sám, úplně o samotě. Ale brzo se mu narodila dceruška.“ Dál to pokračovalo, že byla celá růžová a měla ráda růže, a tak jí dal král jméno Růže..., ale my jsme měli záchvat smíchu už od té doby, co se osamělému králi narodila dceruška.

U Šťastných doma – tříletá Beátka má mnoho myšlenek

Beátka: „Kam lítaj ty kosmonauti?“

Maminka Míša: „Do vesmíru.“

B: „A ten je kde?“

M: „Když bys letěla pořád nahoru do nebe, a pořád nahoru, a pořád nahoru až nad mraky, tak tam je vesmír.“

B: „Nene, když letíš nahoru, tak doletíš za Ježíšem!“

B: „Mami, takový lidi jako jsme my, nikdy neumžou, že ne?“

M: „Všichni umřem, ale až za dlouho, Beunko.“

B: „A kam pak půjdem??“

M: „Do nebe přeci.“

B: „Já tam ale nepudu, mě tam musí pán Ježíš donést!“

B: „Co to máš tady na čele za ploužky?“

M: „To jsou vrásky.“

B: „To se mi ale vůbec nelíbí!“

Babička: „Přijď zas brzy Beátko, mně je tady samotný smutno!“

Beátka: „Tak si poříd' svoje děti!“

Rozhovory u Němečků, Simeon (4 roky), Amátka (6 let)

Simeon: „Mami, kolik je hodin?“

Maminka Sandra: „Za pět minut bude třičtvrtě na čtyři.“

S: „Ale ne! Kolik je teď hodin?!“

S.: „Mami, pusť mi tu vodu víc nahlas!“

Skoro tříletá Amátka chce pít, jenže zrovna kojím, a nemůžu jí ho dát, tak ji posílám do koupelny, kde dosáhne ze stoličky ke kohoutku. Ami za mnou přiběhne, a povídá: „Mami, mami, v koupelně u dveří je pajouk, tak tam nemůžu jít!“ „Neboj, on ti nic neudělá, bojí se víc než ty a schová se...“

Amátka stojí u zavřených dveří a volá: „Haló, pajouku, du si pro pítí! Uteč se schovat! ... Už si schovanej!“

A: „Mami, já už to vím, vezmu si Béd'u.“

M: „To nejde, můžeš si vzít jen někoho, kdo není z naší rodiny...“

A: „Tak jo, já si vezmu Kryštofa, víš jakýho?“

M: „No, jestli Tě bude chtít za ženu...“

A: „To asi bude, já si to kdyžtak domluví s Niky, aby mu to řekla...“

Kuba Hrnko (5 let) relaxuje v obýváku

Kuba koukal v televizi na nějakou reklamu, chtěl ji říct napřed, a zaznělo: „Snad jim nevypadne nějaký kostlivec ze šlupíku!“ (šuplíku) Vzápětí se zeptal: „Je ten film vůbec pro tebe, mami?“ (Často totiž říkáme, že něco v televizi pro něj není vhodné.)

Úvahy Anitky Caltové (4 roky)

Byli jsme před časem na svatbě kamaráda, což vzbudilo v Anitině hlavě spoustu otázek: „Mami, a můžu, až si Eliáš vezme nějakou paní, můžu se s ním setkat?“

—
Začátek karantény: Anitka: „Mami, ale když se zavřou obchody, nebudeme mít co jíst. A když se zavřou i doktorky, tak budeme všichni nemocní a umřeme. Ale mně to nevadí, já stejně nemám ráda injekce. (Chvilka odmlčení.) Doufám, že všichni umřem do stejného nebe... Mami, umřeme do stejného nebe?“

Připravila Martina Caltová

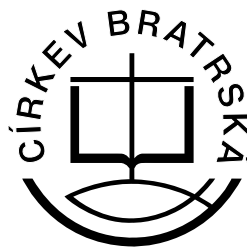
Konference

Výroční konference sborů Církve bratrské v Soukenické 27. června 2020

Letošní Výroční konference sborů Církve bratrské se mimořádně uskuteční v našem sboru. Původně se měla konat v termínu 22. – 23. května 2020 v Brně. Vzhledem k situaci pandemie a omezením Rada CB rozhodla svolat nejvyšší orgán naší církve na konec června. Staršovstvo nabídlo Radě prostory našeho sborového domu, což bylo vděčně přijato.

Program jednodenní konference

9.00 – 9.45	prezence na dvoře před modlitebnou
9.45 – 10.00	bohoslužebné zahájení
10.00 – 12.00	první blok jednání konference
12.00 – 13.00	oběd
13.00 – 14.30	druhý blok jednání konference
14.30 – 15.00	přestávka
15.00 – 16.00	třetí blok jednání konference
16.30	bohoslužba s ordinacemi s online přenosem
18.00	předpokládaný konec konference

Na Konferenci kromě obvyklého programu proběhne předvolba Rady Církve bratrské a také se bude rozhodovat o ordinacích.

Praktické zajištění Konference

Budeme potřebovat tým organizátorů, zvukaře během celé během celého konferenčního jednání a pomoc při zajištění přenosu bohoslužby.

Občerstvení bude objednáno z kanceláře Rady, nebudeme nic vařit, vše bude k dispozici připravené – bagety, sladké keksy, balená voda i ledová káva.

Prosíme o modlitby a ochotné spolupracovníky k pomoci při zajištění průběhu, děkujeme

Bronislav Matulík

Sborová dovolená 2020

I v letošním roce nás čeká společná sborová dovolená. Letos pojedeme na místo, které si někteří z vás možná pamatují z před deseti let minulých, kdy tam náš sbor byl třikrát za sebou. A protože se tam mnoha lidem dost líbilo, vracíme se tam letos zase. S dotazy se letos můžete obracet na Petru Veselou email: petra.vesela@ktcentrum.cz, telefon 604807777.

Základní informace

Termín: 8. 8. 2020 – 15. 8. 2020

Místo: Rekreační areál Horalka v Orlických Horách

Web: <http://www.chatahoralka.cz/>

Chata Horalka se nachází v samém srdci Orlických Hor v obci Sněžné. V areálu budeme mít k dispozici mnoho věcí – krytý bazén, minigolf, několik hřišť, ohnišť, tenisová stěna, rybník, pártystan, dětské hřiště, pískoviště, minizoo atd.

1)

Ubytování + strava

Celkem nás čekají čtyři různé typy ubytování:

- 1) Chata Horalka (17 pokojů 2 – 4 lůžkových)
- 2) Chata Sněženska (8 pokojů 2 – 5 lůžkových)
- 3) Chatky (5 samostatných chatek až 6 – 7 lůžkových)

Pokoje ve velkých chatkách i každá chatka má vždy vlastní sociální zařízení

4) Bungalovy (5 bungalovů, každý se 3 pokoji, soc. zařízení společné)
(Umístění do chat i bungalovů bude probíhat postupně podle data vašeho odevzdání přihlášky.)

V restaurantu Horalky je pro nás zajištěna plná penze se svačinkami a pitným režimem pro děti.

2)

3)

Cena pobytu

	Děti 0 - 2,99 let	Děti 3 - 6,99 let	Děti 7 - 10,99 let	Děti 11 - 14,99 let	Senioři nad 70 let	Dospělí 15 - 69,99 let
Chaty, chatky	0,-	1.600,-	2.250,-	3.150,-	4.000,-	4.800,-
Bungalovy	0,-	1.200,-	1.800,-	2.700,-	3.500,-	3.800,-

(věk se počítá ke dni začátku sborové dovolené tj. do 8. 8. 2020)

4)

Přihlášení

Přihlašujte se, prosíme, nejpozději do 31. května 2020. Pokud budou volné kapacity i po tomto datu, dáme vám vědět, že je stále možné se přihlásit. Kapacita je omezená, takže s přihlašованиеm neotálejte. Zálohu je potřeba zaplatit do 31. května 2020. Doplatek pak do 15. července 2020. Pro přihlášení je potřeba:

- 1) Odeslat přihlášku buď na email petra.vesela@ktcentrum.cz nebo poslat poštou na adresu Sbor CB v Praze 1, Soukenická 15, 110 00 Praha 1
- 2) Zaplatit zálohu ve výši poloviny celkové ceny za osobu podle věku (viz tabulka výše) na sborový účet číslo: 1938917359/0800 v.s. 222 a do poznámky uvést vaše jméno.

Srdečně zdraví a na sborovku se těší Petra Veselá

Bůh jedná

Křesťanská konference 2020 online od 4. do 6. července 2020

Přednášejícími budou např. David Novák, John Bates, Janette Oubrechtová, Pavel Plchot a další.

Před každou přednáškou (netýká se seminářů) proběhne blok chval – povedou skupiny Timothy (M. Lipovský, SK) a Awaken Worship (M. Tesárková).

Účastnický poplatek: jednotlivec 300 Kč, skupina (max. 5 osob, jedno zařízení) 500 Kč. Děti do 14 let (včetně) zdarma.

Jak to bude fungovat:

Po přihlášení a zaplacení obdržíte den před konferencí odkaz na YouTube kanál, na kterém budete moci konferenci sledovat. Některé programy budou vysílány živě, některé budou předtočené.

Po celou dobu je možné psát dotazy a komentáře do chatu u videa. V čase nedělních seminářů bude tento chat vyhrazen pro dotazy týkající se tématu seminářů. Řečníci pak na vybrané dotazy odpoví.

Kompletní program bude na uvedeném odkaze k dispozici ještě dalších 14 dní. Budete se na něj tedy moci podívat i zpětně.

Blíže informace a přihlášku naleznete na adrese: <https://kmspraha.cz/akce-aktivity/kalendar-krestanskych-akci/krestanska-konference>

Lenka Zimová

V Sherwoodském hvozdě

Dorostový tábor s Robinem Hoodem od 4. do 17. července 2020

V termínu 4. – 17. 7. 2020 se uskuteční další tábor našeho dorostu. Kolikátý tábor to je, to už asi nikdo nespočítá, ale každý z těchto táborů je jedinečný a děti i vedoucí si z něj odváží jedinečné zážitky. Letošní tábor se bude nést v duchu středověké Anglie, kdy v Sherwoodském hvozdě sídlila banda zbojníků vedená Robinem Hoodem. K dispozici je ještě několik míst, na které se mohou přihlásit děti ve věku 10–15 let. Předem děkujeme za modlitby, abychom tábor nejen ve zdraví přežili, ale také zažili Boží blízkost a dokázali dětem předávat Boží lásku.

Peki Němeček

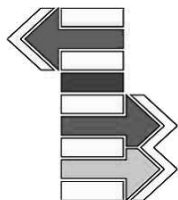
Cestovatelé v čase

Letní příměstský tábor

Pro děti od 6ti do 14ti let

pondělí 17. 8. - pátek 21. 8. 2020

- dopoledne zábavná angličtina, odpoledne hry, výlety, koupání, tělocvična
 - tábor se otevírá od 7:45-8:15 hod a vyzvednout děti lze od 16:00-16:30 hod
- děti mají vždy zajištěn teplý oběd, dopolední i odpolední svačinu a pitný režim
 - děti mají po celou dobu dohled dospělých a zdravotníka
- tábor omezený počtem 30 účastníků
 - prostory sboru Církve bratrské
Praha 1, Soukenická 15

Cena:

celý tábor 1100 Kč,
druhé dítě 1000 Kč,
třetí a další dítě 900 Kč

V ceně jídlo, pití, vstupné (tělocvična, bazén), materiály, doprava

Další informace : 737 200 188, radislav.novotny@cb.cz
604 807 777, petra.vesela@ktcentrum.cz

Sborová dovolená

Do Orlických hor na chatu Horalka od 8. do 14. srpna 2020

Milí přátelé léto se kvapem blíží a s ním i naše společná dovolená. Letos se jede do Orlických hor na chatu Horalka. Někteří z vás si ji možná pamatují, protože před deseti lety nám skvěle posloužila tři roky po sobě. I přes koronavirovou pandemii věříme, že to bude krásný čas strávený společnými písněmi, úvahami, setkáními, modlitbami či hrami. Těšíme se na vás v srpnu od 8. do 15., a kdo se ještě nepřihlásil, má poslední možnost, zbývá posledních 7 míst. A co se týká placení zálohy, máte čas nejpozději do 14. června. Doplatek pak uhradte nejpozději 31. července. Děkujeme.

Petra Veselá

Příměstský tábor

V Soukenické od 17. do 21. srpna 2020

Loni jsme obnovili starší tradici pořádání příměstských táborů. I letos na ni chceme navázat. Takže pokud to pandemická situace dovolí, přivítáme děti v našem sborovém domě v pondělí 17. srpna ráno. Ještě zbývá několik posledních míst, takže neváhejte a přihlašujte. Bližší informace vám také poskytnou Radek Novotný či Petra Veselá.

Petra Veselá

Ze staršovstva

Postupný návrat do normálu v čase pandemie – po 11. 5. obnovení biblických hodin, modlitební nedělní chvíle, skupinek, mládež a dorost. Po 25. 5. začal znovu program AWANY. Obnovení bohoslužeb pro veřejnost začalo na stanicích po 11. 5. a 31. 5. v Soukenické. I nadále budou probíhat internetové videopřenosy bohoslužeb.

Úklid modlitebny – po 11. 5. se sejde pracovní skupina, která dá dohromady rozvrh dalšího postupu: hospodář sboru, kazatel Matulík, Miffkovi a Adéla Pavlíčková.

Hledání nové úklidové síly – po ukončení pracovního poměru sestry Evy hledáme pracovníka na úklid.

Letnice – na 31. 5. připravujeme pestrou bohoslužbu s kapelou, svědectvími a kázáním. Chtěli bychom shromáždění uspořádat za dobrého počasí na dvoře.

Program bohoslužeb na červen – staršovstvo projednalo rozpis služeb a schválilo program o darech Ducha svatého. Zároveň schválilo konání dvou bohoslužeb, první od 9.30 do 10.20 hodin a druhou pro rodiny s dětmi od 11.00 hodin.

Noc kostelů – byl posunut termín o týden na 12. 6. 2020. Program bude o Komen-ském.

Rusky mluvící sbor – obnovení bohoslužeb bylo schváleno na červen od 14.00 hodin, přičemž nelze používat jiné prostory než hlavní sál, malý sál a galerii.

Využívání ostatních prostor – do konce školního roku (a tedy i léta) se nebudeme sdružovat jinde a nebudeme dělat kávu ani pořádat besídku, ta začne až v září.

Obnovení fungování sborového domu – staršovstvo projednalo pandemická pravidla a zásady našeho chování v budově (dezinfekce, roušky, odstupy).

Koncert bratří Kočnarových – staršovstvo schválilo v rámci klubu Samaří koncert 28. 5. na dvoře (nebo v modlitebně v případě špatného počasí) a bude pořízen videopřenos v rámci sborového YouTube.

Výroční konference v Soukenické – v sobotu 27. 6. 2020 se u nás ve sboru uskuteční výroční konference sborů CB. Připravíme tým organizátorů, který bude zajišťovat budovu, dezinfekci, stravování v součinnosti s Radou CB. Připravíme také slavnostní bohoslužbu včetně videopřenosu.

Volba delegátů – dle Řádu mohou zůstat delegáti z loňského roku – staršovstvo souhlasí.

Letní biblické hodiny – opět s Žižkovskými, náš návrh: v červenci v Soukenické, v srpnu na Žižkově. Na tom se ale ještě budeme muset domluvit.

Příští setkání staršovstva – v pondělí 1. 6. 2020 v 18.00 hodin v Soukenické.

NAROZENINY

Koudelová Renata	1. 6.
Skalický Jaroslav	2. 6.
Slugová Daniela	2. 6.
Gerhartová Věra	5. 6.
Pospíchalová Pavla	5. 6.
Svobodová Jana	7. 6.
Jindrová Tereza	8. 6.
Košík Petr	8. 6.
Doležalová Marie	9. 6.
Pospíchal Miroslav	12. 6.
Suška Daniel	14. 6.
Turek Pavel	15. 6.
Špaček Čestmír	16. 6.
Kalinová Marie	17. 6.
Kupilíková Petra	19. 6.
Pavlíčková Kateřina	19. 6.
Hlaváčková Lucie	20. 6.
Beran Bohuslav	22. 6.
Kloučková Jarmila	23. 6.
Šnobl Jan	25. 6.
Liguš David	26. 6.
Pavlíčková Eva	26. 6.
Vernerová Hana	26. 6.
Beranová Lydie	27. 6.

staršovstvo

Mimořádná shromáždění

Dvě shromáždění každou neděli – srdečně zveme na nedělní shromáždění, která jsou připravena na měsíc červen. První obvyklé začne v 9.30 a bude trvat do 10.20 hodin. Druhé pro rodiny s dětmi začne v 11.00 a bude trvat do 12.00 hodin. Hned první neděli bude slavena Večeře Páně.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.30	nedělní bohoslužba
	11.00	nedělní bohoslužba pro rodiny s dětmi
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy — vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800